

Ruimschoots

jaargang 18 | nummer 1 | jan feb maa 2018 | driemaandelijks nautisch tijdschrift

- Antwerpen krijgt volwaardig maritiem museum
- Mechelse scheepsbouwers op de Antwerpse markt in de vijftiende eeuw (2)
- Zeeverhalen, Eresaluut
- Vergeten vaarwegen: het vaartje van Bornem (2)

Koninklijke Vereniging der Baden-Powell Zeescouts van Antwerpen vzw

tekst en foto's | Tony Verschuere

Zeescouts Jan Bart

In 1968 werd ZEESCOOTS JAN BART HARELBEKE boven het doopvont gehouden. Dhr. André Verhofstede bundelde een aantal krachten om naast landscouts, Chiro en KSA te Harelbeke een zeescoutsgroep op te richten.

In samenwerking met scouts Deerlijk en Harelbeke werden jonge mensen bereid gevonden om de leiding in de jongste takken op zich te nemen. Al gauw waren er 20 ingeschreven **welpen** (8-11 jaar), enkele maanden daarna een **scheepsjongensgroep** (11-14 jaar).

Het aanbod sloeg aan; in de opvallend blauwe uniformen liepen de zeescouts toen tussen alle groene scouts tijdens districts- en gouv-activiteiten.

Verschillende ouders sloegen de handen in elkaar en stelden zich tot doel de jonge groep materieel te ondersteunen. Van de Zeescouts Antwerpen kregen we een roeisloep (*Jan Bart I*) ter beschikking, van stad Harelbeke een tweede houten roeisloep. **Zeeverkenners** (14-17 jaar) kon van wal steken.

Het doel werd kort omschreven als een jeugdbeweging op scouts-principes gebaseerd, met roeien en zeilen, waar pijlers als groeps-werk, engagement en zelfverantwoordelijkheid ten volle tot hun recht komen.

Ondertussen bestaat de groep 49 jaar.

De “nieuwe Keet” alias **DOK27**

Het is ondertussen reeds zo'n vier jaar geleden dat in de groep voor de eerste keer het idee naar boven kwam een “nieuwe Keet” te bouwen. Na overleg met alle geïnteresseerden - leiding, groep en vriendenkring - kregen we een beter zicht over ieders wensen: het nieuwe lokaal zou ruim en gezellig zijn, een leuk café huisvesten en liefst ook slaapplekken.

Om de plannen concreet vorm te geven zijn we met heel wat mensen rond de tafel gaan zitten en kwamen we al snel tot de conclusie dat dit geen eenvoudige opdracht zou worden! Zo hadden we in het verleden ook al eens een boot gebouwd (onze Nikie). Door navraag te doen bij enkele oud-leden die daaraan hadden meegewerkt, wisten we dat het een niet te onderschatten taak zou worden. Daarom besloten we werkgroepen op te richten die elk een stukje van de puzzel nader zouden bekijken en uitwerken.

De eerste belangrijke groep was de “groep financiën”. Deze mensen zijn de haalbaarheid gaan bekijken. Ze kwamen tot de conclusie dat dit voor een jeugdbeweging een gigantisch project zou worden, maar wel haalbaar, mits de nodige steun van

verschillende instanties, vrienden, enz.

De tweede groep vormde het “bouwteam”. Zij stonden in voor de volledige en concrete uitwerking van het project. Ook daar heel wat mensen die hun schouders onder deze opdracht wilden zetten.

Om dit alles te ondersteunen en de inwendige mens te versterken, ontstond er al snel een derde en leuke “catering groep”, die ons in de watten legde, zowel tijdens de vergaderingen als gedurende de ganse bouwfase.

Het bouwteam werd de spilfiguur van het volledige bouwproces; na heel wat vergaderingen kregen we een duidelijk zicht op wat we wilden. We hadden zelfs al de eerste schetsen en plannen, want in onze zeescouts hebben we ook een aantal ouders die van dergelijke zaken verstand hebben ... namelijk architecten! En toen die twee mensen met een wel heel speciaal plan op de proppen kwamen, ja, dan was de beslissing snel gemaakt.

We zouden namelijk 40 voet zeecontainers gaan gebruiken als lokalen.

Dit klonk al heel leuk vanwege het maritieme thema. Na nog enkele vergaderingen beseften we dat er daar heel wat bij zou komen kijken. Maar de plannen waren er, en de vergunningen aangevraagd. Ondertussen stonden we al bijna twee jaar verder. Het jaar 2016 zou het bouwjaar worden. En effectief, begin januari 2016 werden de werken gestart. Het gebouw werd opgetrokken door een aannemer, maar alle andere werken zouden door de leden van het bouwteam worden uitgevoerd, met de helpende hand van iedereen.

Al in maart konden we de vloerplaat gieten. En als leuk aandenken hebben onze takken onder de vloerplaat een tijds capsule begraven. Wie weet komt die ooit eens terug boven...

Nadat de ruwbouw af was, wel, dan was het aan ons natuurlijk! En met een leuke groep doe-het-zelvers en enkele mensen die wilden helpen, maar niet de ervaring hadden, zijn we erin gevlogen. Zo hebben we gedurende bijna een gans jaar het project uitgewerkt en verwezenlijkt.

Ons gebouw kreeg stilaan zijn huidige vorm en de containers werden omgebouwd naar de functies die we voor ogen hadden. Zo hebben we in twee halve containers een volledige keuken geïnstalleerd met alles erop en eraan. Daarna was voor velen de belangrijkste container aan de beurt. Die met bar en eetruimte. Ook deze container werd uitgebouwd tot een gezellig café met de nodige voorzieningen. Daar bovenop hebben we twee containers geplaatst met een slaapruimte voor in totaal 28 mensen. Deze is opgesteld zoals het op een boot hoort met stapelbedden en een kastdeel per persoon. Aan de andere zijde van het gebouw werd op het gelijkvloers een sanitair blok gemaakt, voorzien van toiletten en douches. Hierbij aansluitend hebben we een berging geplaatst, met daar bovenop een contai-

ner waar de groep zijn materiaal kan stockeren, alsook een kleine vergaderruimte. Dan hebben we nog twee op elkaar staande halve containers waarin zich beneden de technische installatie bevindt en boven een slaapplek voor nog eens 6 personen.

Alle bovenste containers zijn verbonden met trappen en loopbruggen, die dan aansluiten op een ruim middenplein, waar takken zelfs in de winter het gevoel hebben buiten te kunnen spelen. Om dit aspect nog meer te benadrukken, hebben we het gebouw uitgerust met twee kanjers van poorten, die het open effect vergroten naar het omliggende terrein toe, welke we ook voorzien hebben van de nodige leuke accenten. Zo is er voor de fietsen een ruime, dege-lijke plaats voorzien en hebben we in het midden van het terrein een vuurschaal geplaatst. Er is ook een terras dat aansluit aan het gebouw. Ons terrein sluit dan weer onmiddellijk aan bij het Provinciaal Domein de Gavers van Harelbeke.

Zo zie je maar, dat met een goede samenhangende jeugdbeweging, een fantastisch project tot een goed einde kan gebracht worden. En daarvoor moeten er veel mensen bedankt worden. Maar om zeker niemand te vergeten zal ik geen namen noemen; zij die er hun nek, handen, en veel tijd voor hebben uit- of ingestoken, wel, zij weten het wel! Ook moeten we Stad Harelbeke en de Provincie West-Vlaanderen bedanken voor hun steun.

Als kers op de taart moesten we nog een naam kiezen voor ons nieuw lokaal.

Om in het maritieme sfeertje te blijven kwamen we al snel uit bij DOK27. Waar 27 staat voor ons huisnummer. ●

Tony Verschuere is voorzitter van de vriendenkring Zeescouts Jan Bart